

Ogsaa de private Seminarielæreres Udsigt til Efterløn, naar de ere gamle og udtjente, er i Seminarieloven af 1894 saare lidet tilfredsstillende, og om Enker efter afgaaede Privatseminarielærere er der i Loven slet ikke Tale.

I 1904 gennemførtes en Lov om højere Løn for Statsseminariernes Lærere; men Privatseminarierne maatte fremdeles nøjes med Tilskuddet fra 1894.

Nu foreligger der „Lovforslag om Lønning for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen“, hvorved, hvis det vedtages, en Folkeskolelærer i Byerne vil faa en Begyndelsesløn af 1,500 Kr. og efter 20 Aars Forløb 3,000 Kr. Vi erkende fuldt ud, at Folkeskolens Lærere trænge til denne Lønforhøjelse, og at Lovforslaget vidner om Lovgivningsmagtens Interesse for Skolen; men det vil dog sikkert forstaas, at hvis dette Lovforslag gennemføres, uden at Privatseminarierne faa et virkelig betydende Tilskud, saa vil det ikke være muligt for noget Privatseminarium hverken at faa eller beholde Lærere, som kunne magte den Gerning, et Seminarium maa udføre; thi det vil ikke kunne byde sine Lærere en Stilling som en Folkeskolelærers i Byerne, og det maatte dog synes at være Minimum.

Den i Forslaget nævnte Bestemmelse om, at 8 Aars Anciennetet kunne medbringes fra private Skoler, vil kunne gavne mange private Skoleformer, men i ringe Grad et Seminarium, der ikke i Læreruddannelsens Tjeneste kan bruge unge og uøvede Folk.

Vi føle os forvissede om, at Lovgivningsmyndighederne ikke ville lade Privatseminarierne komme i en saadan Stilling, at mange af de Lærere, som det er en Livsbetingelse for dem at beholde, drives bort. Man vil ikke kunne gøre dette og dog overlade dem en saa væsentlig Del af Læreruddannelsen; vi tør derfor frimodigt fremhæve, at vort Andragende om forhøjet Tilskud fremkommer baade som et retfærdigt og et for Læreruddannelsen nødvendigt Krav.

Det er os selvfølgelig bekendt, at der paatænkes en Reform af Læreruddannelsen; men dels er der neppe endnu Enighed om Reformens Veje, dels er det neppe sandsynligt, at et Reformforslag af større Omfang straks vil kunne blive Lov, og i alt Fald vil det ikke straks kunne træde i Kraft; men de private Seminarier staa overfor en Virkelighed, der er aabenbar og øjensynlig, og kunne ikke uden alt for stor Skade for den Gerning, de øve, nøjes med det Tilskud, der nu ydes.

Vi skulle ikke i denne Sammenhæng dømme om, hvorvidt Privatseminarierne hidtil have løst deres Opgave lige saa godt som Statsseminarierne; men vi tør dog frimodigt fremholde som en Kendsgerning, der sikkert vil blive bekræftet af alle, der kende Forholdene, at der er mange Privatseminarier, der have Lærere, som have gjort et stort og dygtigt Arbejde i Læreruddannelsens Tjeneste, og som fortjene at faa en meget større Løn end den, det nu er muligt at give dem.

Vi ønske, at et eventuelt forhøjet Tilskud væsentlig maa anvendes til Forbedring af Lærernes Løn, saaledes at det af Ministeriet fordeles mellem Seminarierne, naar disse have meddelt de fornødne Oplysninger. En saadan Ordning kan naturligvis kun være midlertidig og bør ikke forsinke en større Reform.

Endvidere tillade vi os at fremhæve Nødvendigheden af, at Tilskuddet bliver saa stort, at det ogsaa kan komme Øvelsesskolernes Lærere til gode; thi det har længe været umuligt for Seminarierne at yde en Løn, som kan knytte dygtige og øvede Lærere til disse Skoler, hvilket dog er en Nødvendighed, hvis de skulle kunne yde vordende Lærere en virkelig Vejledning i praktisk Skolegerning.

Endelig tillade vi os at andrage om, at der ydes et Tilskud til Privatseminariernes Udstyrelse (naturvidenskabelige Samlinger, Bogsamlinger, Haandbiblioteker m. m.) i Lighed med, hvad der bliver ydet til Statsseminarierne.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

50. Fra fhv. Civilarbejder ved Hærens Laboratorium *T. F. Johnsen* om Forhøjelse af Understøttelse. (Indbragt den 23. November 1907 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, *Parkov*).

Andrageren indgav i forrige Samling et Andragende, som Udvalget foreslog og Tinget vedtog at henvise til Forsvarsministeren (se Tillæg B. for 1906—07, Sp. 621